

sandsynligvis ogsaa bortfalde. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at denne Bevilling er opført paa rette Plads. Men i øvrigt er Spørgsmaalet om Pladsen jo ikke noget stort Spørgsmaal, og hvis det for at faa Bevillingen igennem skulde være nødvendigt at overføre den til en anden Konto, saa for mig gerne. Spørgsmaalet om Militærudgifternes Forhøjelse har slet ikke spillet ind under Overvejelse af denne Sag. Jeg kan heller ikke se, at der er nogen særlig Grund til at drage det frem her. Det blev, som sagt, fremdraget fra Socialdemokraternes Side i Folketinget, hvor man syntes at interessere sig stærkt for denne Side af Sagen. Det er atter blevet fremdraget her af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), men jeg ser ikke, at der kan gøres nogen berettiget Indvending mod Bevillingen med Hensyn til dens Plads, der i alt Fald hænger sammen med det nævnte Spørgsmaal.

Dernæst ankede det samme ærede Medlem over Anmærkningen og mente, at den i sit Indhold ikke er rigtig konstitutionel. Jeg ser heller ikke, at denne Indvending har noget paa sig. Vi have ikke alene, som det ærede Medlem ogsaa erkendte, paa Finansloven en Række fleraarige Bevillinger, der er baade 3- og 5-aarige, men vi have ogsaa Anmærkninger, der i deres Indhold i Virkeligheden gaa ud paa at give Bemyndigelse for mere end 1 Finansaar. Jeg skal saaledes henvisse til en Anmærkning paa Kultusministeriets Budget, under Kommunitetet, hvor der for flere Aar gives Bemyndigelse til Uddeling af Stipendier. I øvrigt ser jeg ikke, der er noget ukonstitutionelt i selve Sagen. Thi kommer der en ny Rigsdag, som det ærede Medlem tænkte sig, der kunde komme, og bliver Lovgivningsmagten da enig om ikke at ville have Anmærkningen, kan den jo udgaa igen. Det, der sker, er i Virkeligheden kun, at Lovgivningsmagten i sin nuværende Sammensætning siger, at det er Mening, at Bemyndigelsen skal vare i 3 Aar.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) sagde, at jeg ikke turde tage Ansvar paa mig for blot at hæve nogle Officerers Løn, som jeg mener virkelig tiltrænge at faa en Lønforhøjelse. Jo, det tør jeg, der er ikke noget i Vejen i saa Henseende; men jeg tror ikke, det er ganske klogt at fremkomme med et Lovforslag i dette Øjeblik. Jeg har nemlig en Anelse om, at jeg maaske da kunde blive mødt med den Bemærkning, at Sagen

burde være forelagt Forsvarskommissionen, og at den ikke burde ordnes, inden Forsvarskommissionen havde haft Lejlighed til at udtale sig. Jeg tror derfor ikke, at jeg vilde gøre nogen Gavn ved at fremkomme med et Forslag nu. Men med Hensyn til *Ansvar* er der derimod ikke noget i Vejen; det tør jeg nok paatage mig. Det ærede Medlem, som selv er Medlem af Forsvarskommissionen, spurgte dernæst, hvilket Ansvar Forsvarskommissionen i Øjeblikket har med Hensyn til Landets samlede Forsvar. Jeg synes oprigtig talt, at det er lidt mærkeligt, at det ærede Medlem spørger saaledes, naar han har siddet i Forsvarskommissionen i tre Aar; det er lidt mærkeligt, at han saa retter et Spørgsmaal til Ministeriet om, hvilket Ansvar Forsvarskommissionen har. Ikke desto mindre skal jeg gøre et Forsøg paa, at besvare det ærede Medlems Spørgsmaal. Jeg tror, at ethvert Menneske har Ansvar for, at de Opgaver, han enten selv har paataget sig, eller som andre berettiget have paalagt ham, blive løste og førte igennem. Nu sidder det ærede Medlem i en Kommission, som Lovgivningsmagten med fuld Berettigelse har givet en Opgave. Denne Opgave findes beskrevet i vedkommende Lov, nemlig Loven af 7. Marts 1902. Opgaven er en dobbelt, nemlig: „at skaffe til Veje fuldstændige Oplysninger om vor nuværende militære Stilling, derunder en samlet Oversigt over den nuværende Ordning“ o. s. v., og endelig for det andet: „at udrede i Hovedtrækkene en samlet Plan til Opnaelse af den efter Landets Forhold afpassede og til Opretholdelse af dets Neutralitet egnede, bedst mulige Ordning af Land- og Søforsvaret m. v.“ Det er den Opgave, Lovgivningsmagten har lagt paa Forsvarskommissionen, og som den har Ansvar for bliver løst. Andet Svar ser jeg ikke, der kan gives paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig.

Ja, det er de eneste Bemærkninger, jeg har fundet Grund til at gøre i Anledning af de til mig rettede Henstillinger.

Udenrigsministeren (*Raben-Levetzau*):

Med Hensyn til den Forespørgsel, der i Gaar rettedes til mig af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ved min Overtagelse af Udenrigsministeriet ikke har fundet nogen Forarbejder vedrørende en eventuel Publikation af Ministeriets Arbejder. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at Tanken har min fulde